

JANKO ČAR:

KAKO SO V BUTALAH PREIMENOVALI ULICE

SATIRA

OSEBE: Janzelj Lisičnikar, župan

Franja Šribar, tajnica

Tona Brzinšek, sluga

OBČINSKE SVETNICE IN SVETNIKI

Miha Pripirek

Matevžek Klepetavc

Filip Zamuda

Šmoncl Žgajnar

Fonzika Treska

Pepca Osatar

Zefka Hrenček

Ferida Dravinjšček

1. prizor

Na prizorišču se zbirajo svetniki in svetnice, se živo pogovarjajo in si pripravljajo sejno gradivo. Zadnja vstopita župan in tajnica. Župan stopi naprej in nagovori publiko v dvorani.

JANZELJ : Spoštovani zbor, dame in gospodje! Danes je za občino Butale zgodovinski dan. Med vsemi občinami smo prvi, ponavljam: PRVI, ki smo uvedli prakso, da sejam občinskega sveta prisostvujete tudi občanke in občani. Tako bo vsakdo, katerega interesira, kaj dela občinski svet, tako rekoč iz prve roke, direktno in eksplicitno izvedel, katere usodne sklepe sprejema in sprovaja. Občinski svet bi zelo rad vsakemu dal pravico, da poseže v debato, vendar tega nismo mogli skleniti, ker bi pripombe, vprašanja, sogestije itd. preveč obremenile seje. Te bi se s povprečja petih ur podaljšale v nedogled. To bi utrudilo naše vrle svetnice in svetnike, vas, dragi navzoči, pa odvrčalo. Posledice sej, ki bi se razvlekale kot kurja čreva pa bi bile: nezainteresiranost, podcenjevanje, medkljci, hrup, nedostojne pripombe, motenje s hojo na klozet, itd. V občini Kurji Vrh so nekateri navzoči, verjeli ali ne, celo smrčali, na koncu seje pa se še stepli. Tega pri nas ni bilo in ne bo.

Sedaj pa k stvari! *(odide na svoje predsedniško mesto)* Franja,
ugotovite sklepčnost!

FRANJA : *(kliče svetnice in svetnike po seznamu)* Manjkata Špargelnov Lojz
in Kadivjekov Lenart.

ZEFKA : A Lojz spet manjka? Mu je sto EURO sejnine premalo?

JANZELJ : Ima kdo kako pripombo k 12. seji?

FRANJA : *(gleda navzoče)* nobenih pripomb. Glasujmo! Zapisnik sprejet.

JANZELJ : Za današnjo 13. sejo občinskega sveta predlagam naslednji dnevni
red:

1. Preimenovanje ulic
2. Svečana otvoritev javnega stranišča
3. Razno

Kdo je za ?

(Vsi razen Mihe dvignejo roke)

MIHA : Jaz sem proti. Sklep, da spremenimo imena ulic, je zastaral.

JANZELJ : Sklep ni prav nič zastaral. Zamudle so le krajevne skupnosti s
svojimi predlogi.

MIHA : vse skupaj je čisto nepotrebno. Poglejte malo naokoli. V Malem Boru
imajo Titov most, Leninov trg, Kardeljevo ulico, Ulico Veljka
Vlahoviča, Ulico Roze Luksemburške, Ulico Mošeta Pijadeta...

FRANJA : Moše Pijadeja!

MIHA : Ne segaj mi v besedo, nisem še končal! Tudi v Jelenju imajo
Kardeljev Trg, Kidričevo ulico... in tako naprej.

Zadevo prestavimo za nedoločen čas. Poglejte, stvar ni tako preprosta. Preimenovanje zahteva stroške: zamenjati bo treba vse osebne dokumente, spremeniti vse podatke v telefonskem imeniku, nabaviti nove šampiljke za obrtnike in podjetnike, zamenjati pasoše...

FRANJA : ... potne listine.

MIHA : Zdaj pa nehaj! Ko si ti še impregnirala plenice, sem jaz že znal slovensko.

FRANJA : Žal si se slabo naučil in si impregniran z napakami.

JANZELJ : Mir, prosim! Miha, tvojih pripomb ne moremo sprejet. Glasovali smo, zdaj pa dajmo predlagat!

MATEVŽEK: Jaz bi tako rekel: Ulica Maršala Tita naj se preimenuje. Jaz imam zeta. Na neki butalski šoli uči zgodovino. On pravi, da Tito ni bil prijazen do Butalcev... on je kriv, da so v Rogu pobili...

FILIP : Kaj ni bil prijazen?! Če nas ne bi šmirglal, si ne bi postavil rezedence v Butaljani, na Brdoleku pa ob Butalskem morskem zalivu... pa ob Vintgarskem jezeru, V Butalskem Rogu pa je imel lovski vikend.

FONZIKA : Med vojno je užival velik ugled pri Churchillu in Rooseveltu.

MATEVŽEK: Seveda! Vlekel jih je za nos in jih farbal, kakšna demokracija bo po vojni vladala pri nas!

FILIP : Čez Tita ne pustim šimfat. Solze mi pridejo na oči, ko se spomnim sindikalne ozimnice! Pozvonilo je –

in že je stal Maksl pred vrati s ta velikim paketom ozimnice.

O taki sindikalni organizaciji je kapitalistični delavec samo sanjal! Ja, še to: ob košnji bolniška ni bila noben problem.

MATEVŽEK: Kako pa se je godilo obrtniku in kmetu? Jaz nisem hotel v zadrugo – pa so me vrgli v kajho. Kar za leto dni, ker sem še nekaj jezik stegnil.

FILIP : To so delali drugi. To ni bila njegova krivda.

ZEFKA : Kaj ni bila njegova krivda !? Vsi se ven mažete. Pa spomin se vam je zavozlal. Ti, seveda, tudi nisi nič kriv za polomijo v zadrugi Butalski udarnik.

FILIP : Čez zadruge ne pustim šimfat! Da boš vedela: jaz sem izumil ime ZADRUGE. A sploh veš, kaj pomeni beseda ZADRUGE?

ZEFKA : Pje, ti me pa imaš za kompletno trolo!

FILIP : Beseda ZADRUGE bi bilo treba pisati narazen: ZA DRUGE in tako tudi izgovarjati: ZA DRUGE. Socializem dela vse za druge, kulak in kapitalist pa samo ZA SEBE.

ZEFKA : Ja, zdaj pa se mi šajna, po kakih reglcih ste šefi v zadrugi klali zadružne svinje. Boljše štikle ste lifrali domov ZA SEBE, tace, uhe, rilec in rep so pa ostali ZA DRUGE.

JANZELJ : Dovolj besed! Nadaljujmo razpravo!

FONZIKA : Gospod predsedujoči! Predlog za preimenovanje je slab in brez tehtnih dokazov. Kaj bomo pametnjakoviči razpravljali, ko pa so zgodovinarji že vse povedali. Samo tisti, ki rovarijo, iščejo dlako v

- MIHA Titovem, hočem reči: dlako v jajcu. Ulica Maršala Tita naj ostane!
- FERIDA: Ja Fonziku podpuno podpiram. Pored toga biće nepotrebnih troškova. Predlažem, da se novac, umesto da se upotrebi za takozvano »preimenovanje«, upotrebi za naučno ekskurzijo u Sovjetski savez, da vidimo, kako su taj problem rešavali Rusi.
- JANZELJ: Predlog je privlačen. O njem bomo še razpravljali. Želi še kdo besedo? Nihče? Torej glasujmo: kdo je za preimenovanje? Kdo je proti? Se kdo vzdrži? Franja, štejte! *(Franja šteje)*
- FRANJA : Štirje za, trije proti. En vzdržan.
- (Miha in Filip jezno nahrulita Ferido, ki se je zmotila in nidvignila roke. Ferida je zmedena.)*
- JANZELJ : Zapišite v zapisnik: predlog o preimenovanju sprejet. Odpiram razpravo o novem imenu za Titovo ulico.
- PEPCA : Pred šestdesetimi leti je bila na koncu te ulice gostilna, ki se ji je reklo V nebesih.
- ŠMONCL :E, tam se je dobro jedlo in pilo!
- JANZELJ : Ne skači v besedo!
- PEPCA : To je lepo staro ime, zato bi ga lahko obnovili.
- (Miha dregne Filipa, ki je malo zadremal)*
- FILIP : *(zmeden)* Ja, ta predlog...ja, podpiramo!
- MIHA : *(mu ostro šepne)* Ne!
- FILIP : *(se udari po čelu)* Hočem reči...eni so za to. Drugi pa niso. Nismo! Ne podpiramo!

MIHA : Jaz za predlog nisem. Kaj boš rekel, če te bo kdo na tej ulici srečal in te vprašal: Kam se ti tako mudi? A boš rekel: Hitim v nebesa! Pa bodite pametni, ljudje.

(Smeh in glasni komentarji)

ZEFKA : Kaj pa, če bi ulico poimenovali Ulica pod Flikarjevim vinogradom? To je staro in lepo ime. Ledinsko ime.

JANZELJ : Zaradi pomanjkanja ledinskih imen je to dober predlog.

FONZIKA : Jaz mislim, da ime Ulica pod Flikarjevim vinogradom, pravzaprav pungratom, ni primerno ime. Ima štiri besede. To je okorno. Drugič, beseda »Flikarjev« je nerodna. Človek takoj pomisli na flike, cote. Saj nismo cigani – hočem reči Romi. Tretjič: Ste vprašali Flikarja? On mora dati svoj pristanek. Pisno! Četrtič: Flikarjev vinograd je bolj levo, ulica ne bi šla natančno pod vinogradom. Sumpur sumarum – jaz sem proti.

PEPCA : Dobro vemo, zakaj si proti! Ulica Moše Pijadeta, pa Ulica proletarskih brigad, pa Ulica Maršala Tita – to pa ni predolgo? Flikar? Se pač tako piše! Meni se ne čuje nič hecno. Takih imen je cela vrsta. Kako se pa ti imenuješ? Se ti zdi tvoj priimek Yredu? Miha Prepirek ! Jaz ti aufrihtig povem: kar pravo ime imaš! Ja. Zavoljo dovoljenja – to pa je za lase privlečeno. To ime je že staro več kot sto let. Že moja babica so govorili: Grem v Flikarjev

vinograd. In Flikarjevi bi bili ponosni, če bi se ulica po njih imenovala. Ja! Pa še to! Flikarji niso kaki cotlni. Lahko smo ponosni nanje. Njihov stari oče je svoj super šamponski rizling prodajal na dunajski dvor. Tudi angleška kraljica ga je rada cuknila. Pa Francozi so ga kupovali...

ŠMONCL : Francozi?! Haha! To je pa tako, kot če bi rekel, da pohorski kmeti kupujejo les za kurjavo v afriških pragozdovih.

PEPCA : E, mislila sem Italijane!

ŠMONCL : Zdaj pa si ga še bolj pokronala!

(Nekateri se smejejo, Pepca zamahne z roko.)

PEPCA : Da ne vodi natančno pod vinogradi? Ja ljudje! Ali bomo z milimetrami merili, kje je vrh? Ne bodite smešni! Miha, zdaj bom pa jaz povedala, za kaj ti gre. Ko je bivša država kradla ljudem zemljo in jo nacionalizirala si tudi ti mislil, da boš pobasal kos Flikarjevega vinograda. Zato ti Flikar leži v želodcu, zato.

MIHA : To so klevete , blatenje! Protestiram! In zapomni si že enkrat: Jaz se pišem Pripirek in ne Prepirek!

PEPCA : Pripirek, Prepirek... Naj bo tvoje ime od pira ali prepirazmeraj drek mešaš!

MIHA : Pepica ali Pipica, kar že si: v glavi imaš prevelik decifit, da bi zgubljal čas s teboj.

JANZELJ : Mir! Nobenih osebnih žalitev! Za seje butalskega občinskega sveta velja visok bonton politizacije.

FONZIKA: (dvigne roko) Kot veste, se Butale delijo na zgornji in spodnji
becirk...-

PEPCA : A učila bi nas rada? Misliš, da imaš pred seboj buteljne?

FONZIKA: (se ne pusti motiti) Kot rečeno: Butale se delijo na Zgornje
in Spodnje. Zato predlagam za Ulico Maršala Tita ime Zgornje-
butalska, za ulico v nasprotno smer pa Spodnjebutalska.

FERIDA : Dali to znači, da moramo spremeniti tudi trg, koji je između?
Umesto Trg slobode u trg... u Srednjebutalski trg?

JANZELJ : Srednjebutalski odpade. Ime Trg svobode je primerno za vse čase.
Nikogar ne moti in ne bo motilo.

ŠMONCL : Stvar ni tako preprosta. Trg svobode ima za nas več pomenov. Pod
Kraljevino SHS se je razlagalo, da so nas osvobodili Srbi, zato Trg
svobode, pravzaprav Slobode. Prišel je Hitler in prekrstili so ga v
Freiheitsplatz ali nekako tako. Razlagalo se je: Hitler je osvobodil
avstro-ogrske Butalce. Potem je prišla Titova Jugoslavija, in ker je
prinesla svobodo, zato Trg svobode. Končno je prišlo leto 1991 in
spet so nas osvobajali in spet osvobodili. Tokrat vrli teritorialci in
policija. Zato Trg svobode. Komu torej pripada zasluga? Kralju
Petru oziroma Aleksandru, Hitlerju ali Janševi vojski?

MIHA : To je zavajanje. In še butasto povrh. Trg svobode pripada NOB. In
pika. Kakšen kralj Aleksander pa Churchill pa Janša! Kaj se vam je
utrgalo? Že na začetku sestanka sem vprašal, kdo si je vse to
izmislil. Samo razdvajanje ljudstva, gnjavaža z dokumenti in, brez

dlake na jeziku, pljuvanje po revoluciji. Mi, aktivisti, odločno protestiramo. Komu so napoti heroji Kardelj, Kidrič, Kraigher, Tito et setera? Komu, vprašam?! Ko smo v preteklosti, po vojni, poimenovali ulice, smo to napravili demokratično. Zdaj pa o tem odloča kar neko kajtijazvem predsedstvo in reče: To in to ulico je treba preimenovati. Jaz, kot borec, protestiram.

ZEFKA : Ti kot borec? Veš, kaj ti bom povedala? Ti si šel v partizane, ko je že Hitler mislil iti!

JANZELJ : Nobenih očitkov! Politiko na stran! Kdor ima kaj soli v glavi, ve, da so bile spremembe potrebne. Butale niso priplavale po župi in tudi ne šele leta 1945.

Čast borecem. Ampak zakaj bi morali imeti ulico nekega Vlahoviča, pa Pijadeta, pa Loleta, pa tako naprej? Ti Miha, pa ne osiraj občine. Mi vse delamo javno. Sedanji občinski svet je nekaj drugega, kot je bil v prejšnjih časih, ko smo lahko špili samo na eno violino. Zdaj mi pa ti povej, koga ste pa vi po vojni vprašali, če hočemo Marxov trg, pa Engelsovo ulico, pa Leninov drevored? No, povej, Miha!

MIHA : Mi smo vse delali v imenu ljudstva.

ZEFKA : Ta je pa vredna prve nagrade. Kaj ste tiste kuglice na prvih volitvah presipavali iz črne škatle v rdečo tudi v imenu ljudstva? Ha? Pa da si ne boš mislil, da lažem. Takrat sem bila še poleg. Takrat se mi je še rolalo po glavi...

MIHA : ... saj se ti še zmeraj.

JANZELJ : Pustimo osebne zadeve. Mir! Gremo dalje. Glejte, zamenjati bo treba še Leninov trg, Kardeljevo ulico, Ulico Mošeta Pijadeta in več drugih. Predlogov pa še zdaleč ni dovolj. Dajmo predlagat! Prej pa pogledjmo dva predloga.

Franja, preberite predloga, ki nam ju je posređoval neki občan.

FRANJA : *(bere)* Spoštovani občinski svet! U vezi novih ulic vam predlagam nova imena. Butalci smo navdušeni za rože. Vzemimo vodenke in rožmarin. Z spoštovanjem!

Ivan K.

JANZELJ : Kako bi se potem glasila ulica? Ulica vodenk? Ulica butalskih vodenk?

ŠMONCL : *(razmišlja)* Vodenke?...vodenke? Tu bi bila najboljša rešitev Vodenična ulica.

MIHA : A ti bi Titovo ulico preimenoval v Vodenično?! Ja ljudje! Se vam je čisto utrgalo?

JANZELJ : Ne pride v upošteev! Kvečjemu Rožmarinova ulica.

FILIP : Ne ga biksati! Ljudje bodo mislili, da smo ulico posvetili Rožmarinovemu Nacetu. On je pa zaprt. Zaradi neke šmuglarije. Šmuglal je neka umetna gnojila.

MATEVŽEK: Kaj?! To so...to so lažnive laži! On da je šmuglal umetni gnoj? Nace? Moj zet? Rožmarin ima svojega gnoja več ko preveč. On ima farmo in toliko gnojnice, da lahko zalije cele Butale. On ne potrebuje tistega umetnega dreka.

ŠMONCL : To bi bila bomba, če bi zalil Butale! Postale bi slovenske Benetke.

Imeli bi Kanal Tito, Kanal Revolucije in Butalski most vzdihljajev.

JANZELJ : Brez očitkov in heca! Še, še predlogov. Na koncu bomo izbrali najboljše.

ZEFKA : Sramota je, da še nimamo Slomškove ulice.

PEPCA : Če prav vem, je Slomšek birmal tudi v Butalah.

MIHA : To nima veze! Vsega pri tem Slomšku tudi ni vzeti za suho zlato. On je zahteval, da učitelji v šoli uporabljajo palico. To pa je absolutno nedopustno.

JANZELJ : Franja, vi to malo bolje poznate, kaj je bilo s tem, s to palico?

FRANJA : Ja, res je govoril o palici. Drži.

MIHA : A vidite?! Niso vsi pedogogi, kako bi rekel...

FRANJA : ...brez nadaljnjega zaslužni.

MIHA : Tako je! Tako!

FRANJA : Ampak tisto s palico pri Slomšku je takole: Slomšek je bil proti palici. Slomšek govori o šibi. Pa še to bolj za strah.

MATEVŽEK: Miha, boš moral vzeti v roke katekizem.

ŠMONCL : Kaki katekizem! To piše v Blažetu in Nežici.

JANZELJ : Franja, pišete? Gremo dalje!

MATEVŽEK: Jaz sem za to, da se ena od ulic imenuje po Janezu Evangelistu Kreku.

FILIP : Kdo je pa to? *(se obrne k Mihi)*

MIHA :Pojma nimam. Kot vidiš, predlagajo škofe in take podobne. Če je evangelist, je pisal evangelijske, si jaz mislim. To je potem vatikanski apostol.

FILIP :Ja, prav imaš, tako bo! Enega škofa že imamo, zakaj zdaj še enega župnika oziroma evangelista?

MATEVŽEK:On ni bil župnik, bil je doktor!

FILIP : Če je bil evangelist, potem že ni bil zdravnik... ali kaj jaz vem...živinozdravnik.

MATEVŽEK:Bil je...kako se reče...znanstveni doktor. Da boš vedel, Flipe.

ŠMONCL :Naj vsakdo pojasni, argumentira. Saj narod ne pozna vseh predlaganih!

MATEVŽEK:Seveda...seveda. Krek je bil...Krek je zaslužen zavoljo bank, ne, ne...zavoljo... kako se reče...hranilnic, ja, hranilnic! On je, to sem bral v eni novi knjigi, pomagal kmetom. Veliko jih je rešil pred tečajem. Bil je tudi, to sem bral, en ekstra imeniten govornik. Eden najboljših v avstro-ogrskem para...parlamentu. Takih danes ni. Poslušaj po televiziji, pa nič ne zastopiš. Jaz sem včeraj poslušal...

JANZELJ : *(ga prekine)* Dobro, Matevžek, dobro. Franja, zapišite Matevžkov predlog. Gremo dalje!Ponovno sprašujem: Ali Butalci res ne premoremo velikih ljudi?

ŠMONCL : Velike že imamo, velikih manjka.

JANZELJ : ... hočem reči – velikih. Torej velikih pisateljev, znanstvenikov, sadjarjev, govedorejcev, kriminalcev, pardon, kriminalistov itn.

FONZIKA : *(zaploska)* Tako je!

JANZELJ : Butale, ponavljam, niso kako zaplankano neznano gnezdo. V občinskem trezorju imamo dokument, kateri potrjuje, da smo Slovenci prišli na to ozemlje že leta 313. Tu smo naleteli na Rimljane. Ali z drugimi besedami: smo butnili. Od tod ime Butale: iz butniti. To ime so od nas prevzeli Rimljani in ga spremenili v Butalus. Butalci ostro zavračamo zlonamerno razlago, da so Butale nastale iz butast oz. butelj. Tu nas podpira tudi naš največji jezikoslovec Toporižnikar. Pa še en dokaz: če bi bili naši občani buteljni, v nobenem primeru ne bi bili sposobni ustanoviti svojo univerzo z naslovom Univerzitas Butaliana, ki jo bomo začeli gradit.

(Splošno navdušenje, ploskanje)

ŠMONCL : Jaz bi svetoval previdnost! Za postavitev univerze moraš imeti velik žakelj denarja.

JANZELJ : To bomo že zrihtali. Zakaj pa so banke? Pa krediti?!

ŠMONCL : Kam boš šel fehtat? V Alpske Butale? Tam zdaj z rdečim asfaltom asfaltirajo eno ulico za maršala Tita.

MIHA : Mi, ki tako ulico ukinjamo, bi šli tja moledovat in fehtat denar za butalsko univerzo?!

FONZIKA : Jaz se z Mihetom absolutno strinjam. Jaz mislim, da je rešitev

v samoprispevku.

ZEFKA : Dajte no! Časi samoprispevkov so že zdavnaj vija vaja vun!

MATEVŽEK: Treba je najprej pridobiti ljudi. Kako se reče....? Zlombirati?

ŠMONCL : Lobirati, zlobirati!

MATEVŽEK: Zlobirati, tako je!

FERIDA : Pa tako je! Treba se angažovati. Ako nema dobrih veza – sve je brez veze.

ŠMONCL : Mi že prej , v pohorskih Butalah, nismo imeli kajprida delegatov.

MIHA : Kaj nismo imeli!? Kaj pa Kidrič, Kardelj, Maček, Marinko?

Pa pa Dolanc?

ŠMONCL : Že, že pa je bil kateri iz našega becirka? – Zdaj pa tudi ni kaj prida drugače.

FILIP : Kaj ne!?

PEPCA : Pa jih naštej! – No, daj!

FILIP : Saj jih lahko. (*Se popraska po glavi*) Pa bi bila zamera, če katerega pozabim.... Če mi je kateri iz glave padel.

ZEFKA : To bo pa držalo. Če imaš v glavi luknje, se ti to lahko zgodi.

FILIP : Nesramnost! Protestiram!

JANZELJ : (*miri*) No, no, no!

FONZIKA : Jaz sem za konkretni in konstruktivni dialog. Brez podtikanj in situacij.

ŠMONCL : Ja..... za enega jaz vem. Naše gore list.

MATEVŽEK : Kdo pa je to? Poslanec?

PEPCA : Gotovo je sekretar kake komisije v parlamentu.

FONIZIKA : Potem je to brez dvoma mož iz naše stranke.

ŠMONCL : Ne, ne! Ni.

MIHA : Kaj pa potem sploh dela v parlamentu?

ZEFKA : Cajtenge bere pa druge šimfa.

(Splošen smeh)

JANZELJ : Dovolj šal! Če se ne boste držali dnevnega reda, bom sejo prekinil!

MATEVŽEK: Jaz imam še en predlog: Ulico bi si zaslužil tudi Petelinčkov Gašper. Bil je enkrat organizator gasilskih vesellic in velezaslužni predsednik organizacijskega odbora za razstave društva malih živali.

MIHA : Predlog podpriam. Gašper je bil tudi izumitelj. On je izumil specialno napravo, imenovano koloradonis. To je bil slavni patent, lovilec za koloradske hrošče. Aparat je bil mednarodno priznan. Napravo si približal hrošču, pritisnil na sprožilec in ffffflups ! si v trenutku posrkal hrošča v vrečko. Lovilec koloradonis smo izvažali celo v Ameriko. S tem čudežnim aparatom je bil užitek obirati hrošče!

JANELJ : Franja, pišite: Ulica Petelinčkovega Gašperja. – Še kdo?

PEPCA : (dvigne roko) Treba bo pregledat zgodovino Butal, listine..... pa matične knjige. Butalci smo dali svojemu narodu vrsto pomembnih ljudi. Tudi žensk. Na primer: Korenčkovo Nežico. Pa Frfotavčkovega Gustlna! Njega je pred drugo svetovno vojno poznala cela Slovenija! On je bil pisatelj.

ŠMONCL : Kakšen pisatelj! Po cajtengah je trajbal hece v ljubljansčini. Že po tem se vidi, da ni bil Butalčan!

ZEFKA : Zatrdno vem, da je bil naše gore list. Njegov stari oče se je rodil v Butalah. Če je Gustl potem pisal v tisti štorasti ljubljanski šprahi, pa tudi ni smrtni greh.

JANEZLJ : No, greh ravno ni, lepo pa tudi ne. Reci kar češ, ljubljansčina je hecna špraha.

2. prizor

(Prejšnji, Tona Brzinšek – Propeler)

TONA : *(vstopi)* Zdravo!

(Navzoči veselo pozdravijo Brzinška: Zdravo! Zdravo! Propeler!

Glej ga! O, propeler! Kaj je novega, propeler? Kaj si prinesel?)

JANEZELJ : Kaj je tako važnega, da motiš sejo? Ne znaš potrkat?

TONA : Seveda znam. Pa ste mi zadnjikrat..... natančno se spominjam

Ko je vaša hči padla na šoferskem izpitu. Takrat sem potrkal na

vrata vaše pisarne, pa ste me nahruli. Rekli ste: »Kaj trkaš,

Propeler?! Saj nisem v gatah ali v pižami! Pa s kako žensko se

tudi ne onegavim.«

(Smeh)

JANEZLJ : Kaj nakladaš?! Seja, ko se krvavo matramo, hujše kot na

županskih volitvah, pač ni za hece!

TONA : Človek je čisto zmešan: potrkal ali ne, noter stopi ali ne. Ja, pa še

tote fremdne šprahe! Skoraj povsod vidiš napisano NON STOP.

Ali ne bi lepo po slovensko zapisali NOT STOP?

(Smeh)

JANEZLJ : Dovolj čvekanja! Kaj imaš tam?

(Tona izroči pismo)

JANZELJ : Lahko greš, Propeler.

TONA : Brez zamere! Rajši čujem, če mi rečete Brzinšek ali pa kar Tona.

JANZELJ : *(pri vratih)* Eroplana nimam, še propelera ne. Srečno! *(se še enkrat ofrne)* Ja, samo še to: tisti dve delavki pri komunalnem podjetju SUPER GLANC sta me lepo prosili, da bi se že enkrat uredilo glede Stisnjene ulice. No, tiste, ki so ji včasih rekli Šajs gasa. Tam je večkrat ponemarjeno – pa ne od psov. Pa tudi pobruhana.

JANZELJ : Poslušaj, propeler! To je stvar komunale, jasno?! Nehaj mešetarit in odrini!

TONA : Samo še ena stvar. Ljudje prosijo, da bi se javno stranišče čimprej odprlo. Imamo hudo malo gostiln, bufeteljnov – ali po novi modi – barov in bistrojšekov. Če te prime, pa ni javnega klozeta pa tudi ne kekega pajzelna blizu, imaš takoj katastrofo v hlačah.

JANZELJ : *(jezno)* Propeler! Ali bi res rad uspešno sejo občinskega sveta čisto sfaširal?!

TONA: : Se opravičuje, se opravičujem! V vojski smo rekli: Brzina te spasi! *(salutira in naglo odide)*

3. prizor

(Prejšni, brez Toneta)

JANZELJ : Če ne bil tako vesten občinski sluga, bi mu že zdavnaj dal laufpost! *(izroči pismo Franji)* Berite!

FRANJA : *(bere)*

Ulični odbor

Drevoreda revolucije

Butale, 1. aprila 2002

Zadeva. Preimenovanje ulic

Svetu krajevne skupnosti Zdraharjev Graben in svetu občine

Butale

Podpisani stanovalci Drevoreda revolucije smo fundamentalno pretehtali svoje stališče v vezi preimenovanja naše ulice oziroma drevoreda. Naš končni sklep je, da ime ostane in se ne spremni.

To utemeljujemo z naslednjimi argumentacijskimi sklepi:

1. Znana je epopeja revolucije, ki je prinesla vizijo oziroma ustvarila pogoje novega življenja za ekonomski gospodarski, družbeni in socialni razvoj Butal in ego ipso celotne Butalije.
2. Ta epopeja je tudi velik doprinos v primerjavi s starim izkoriščevalskim družbenim redom ter pomemben efekt na poti k zmagoslavju evropskega internacionalističnega

humanizma duha in zmage ključnih subjektov, ki so preprečili izkoriščanje naprednih sil.

3. Na revolucijo smo Butalci globoko navezani, kajti tu se je vršilo streljanje mnogih naših prebivalcev. V ta namen hočemo ohraniti ime Drevoreda revolucije, katero naj zbuja enako čustvo in odločnost mlade generacije.

4. Podpisani smo proti predlogu, da se Drevored revolucije preimenuje v Drevored velikih Butalcev. Javna tajnost je, da bi se izvršilo izločanje zaslužnih mož naše revolucije, kar je moralno nedopustno. V kolikor bi se naše celotno predlaganje negiralo, se bomo pritožili na ustrezne inštanace in zadevo priobčili v Butalskem rešpetinu. V izogib preglasovanju naše protestne vloge se nagiblujemo k odločitvi, da se pritožimo na butalsko Ustavno sodišče.

Priloge: Podpisi stanovalcev Dravoreda revolucije.

V Butalah, 1. aprila 2002

Ulični odbor Drevoreda

revolucije:

Peter Klop 1.r.

Reza Makladnik 1.r.

ZEFKA : Uf, kaka kunštna špraha! Ste kaj zastopili?..... Kaj ne vidiete, da nas imajo za norca? Napisali so: 1. april. Ste pozabili, kaj pomeni 1. april? Ne bodite naivni!

JANZELJ : Prvi april! Dajte, dajte! To je čisto naključje. Ne obešajte se na datum.

PEPCA : *(od blizu škili na list s podpisi)* Meni se jih je mnogo pridušalo, da bojo tiste, ki bojo pobirali podpise, nekam sunili. Zdaj pa vidim tole tu!

MATEVŽEK : Taki smo Butalci: revčki, oprezne riti! Kje si, slavna butalska pokončnost?!

MIHA : Pustimo zdaj vse drugo: važna je vsebina podpisne pole. Ljudje hočejo obdržat staro ime: Drevored revolucije! In ljudsko voljo je treba izpolniti. Nobenega preimenovanja!

ŠMONCL : Počasi, počasi! Franja, koliko se jih je podpisalo?

FRANJA : *(razpre list)* Podpisalo Podpisalo se jih je 380.

ŠMONCL : In koliko volivcev ima krajvna skupnost Zdraharjev graben?

JANEZLJ : Franja, vi to natančno veste.

FRANJA : Volivcev je *(išče po dokumentaciji)* teh pa je 1212.

ŠMONCL : Podpisalo je torej*(računa)*..... približno 30 % krajanov.

MIHA : Račun mora bit natančen.

(Svetniki računajo, primerjajo in se kregajo)

ZEFKA: : Marička! Ste pa matematiki, to pa, to! Ferida, zračunaj jim, no!

FERIDA : Pa učili smo mi na ovi trgovački akademiji.

JANZELJ : Šmoncl, ti si natančno izračunal, povej!

ŠMONCL : Podpisalo je natančno 31,3 procenta krajanov.

MATEVŽEK : Pri desetinkah se lahko hitro zmotiš!.....

FILIP : Kaj govoričiš! Vsi vemo, da si imel pri učitelju Soričniku iz matematike oceno zadostno.

MATEVŽEK : Jaz sem imel zadostno, ti pa, ki si od mene prepisoval, si pa imel oceno dobro. Zraven ocene mi je Soričnik pripisal z veliki črkami: Si prepisoval?

JANZELJ : Dovolj! Zahtevo bomo zavrnili. Sicer pa krajevna skupnost sploh ni kompetentna za preimenovanje.

MIHA : *(vzkipi)* Kaj?! Zavrnili?!

FILIP : To je izigravanje!

MIHA : Drevoreda revolucije ne dovolimo preimenovati!

FONZIKA : Če bo treba, bomo šli na ustavno sodišče!

JANEZLJ : *(miri navzoče)* Mir! Vse se dela po statutu. Mir!

(Janezelj miri svetnice in svetnike. Občinski svet je razdeljen, slišijo se klici in bati se je, da pride do nemirov)

KRITIČNI : **Z**ahtevamo preimenovanje! To je nedemokratično! Obrnili se

GLASOVI : bomo na ustavno sodišče! Enkrat govorite o revoluciji, drugič pravite, da je ni bilo! Nobenega preimenovanja! U Bosni je više sloge nego kod vas, stidite se! Saj vemo, kaj ste delali!

Zgodovinska sramota! Pa to je ludnica, ljudi! Župan, napravi red!

Spoštujmo voljo ljudstva!

(Župan vedno bolj glasno miri razburjene svetnike in svetnice. Slednjič stopi

zmeden na rob odra)

JANZELJ : Spoštovani navzoči, žal moramo sejo prekiniti. Građiva za obravnavanje je enostavno preveč. Sejo prelagam za nedoločen čas, ko bomo obravnavali danes izpuščeno drugo in tretjo točko, to je : Otvoritev javnega strnišča in Razno. Kot župan Butal se vam toplo zahvaljujem za pozornost, s katero ste sledili naši plodni in nadvse razgibani seji! Dovolite, da se ob tej priložnosti iskreno zahvalim tudi butalski novinarski hiši Butalski rešpetin. Številna navzočnost vas, spoštovani občani, nas je resnično presenetila!

4. prizor

(Prejšnji, Brzinšek)

BRZINŠEK : *(naglo pride v sejno sobo)* Gospod župan, šofer bo zgubil potrpljenje!

JANEZLJ : Šofer? Kakšen šofer?!

BRZINŠEK : Šofer avtobusa! Pelje vas na izvanredno podaljšanje seje v hotel Pri zlatem kriglenu.

JANZELJ : *(nevoljno)* Poslušaj, ti Brzojezičnik! Takoj po novem letu se mi javi na majhen raport! Razumel?! Zdaj pa, kolegice in kolegi, eins zwei na avtobus!

(Naglo in zadovoljno odidejo)

5. prizor

BRZINŠEK : Tako, pa se je luft spucal. V hotel, k tistemu Zlatemu kriglenu, pa mi ne gremo. Tu bomo meli svojo svetniško sejo! Urška je prinesla pet litrov ekstra fine brajdovščine, iz Mihecovega in Mickinega cekarja pa že dišijo frišne dobrote s fureža (*se oblizne*). Pa brez zamere! Za vse nas tu je premalo. Drugič pa bomo priskrbeli več piti pa tudi več svinjarije – to je preimenovanje za svinjsko meso. Pa srečno!